

ת"ד 192/09/19 - מדינת ישראל נגד מעיין סקורניק

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

ת"ד 192-09-19 מדינת ישראל נ' סקורניק
בפני כבוד השופט עמית יוסף ריבלין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מעיין סקורניק

הנאשמת

הכרעת דין

הנאשמת זכאית מהאשמה שיוחסה לה.

1. האישום

הנאשמת הובאה לדין בגין גרימת תאונת דרכים עקב סטייה ופגיעה באופנוע שנסע בכוון נסיעתה, מימינה. כתוצאה, נחבל הרוכב אשר שלג (להלן הרוכב) חבלה של ממש.

2. השאלה שבמחלוקת

האם הנאשמת סטתה מנתיב שמאל לימין ואז פגעה ברוכב או שמא הרוכב הוא שסטת מנתיב שמאל לימין, בשעה שהנאשמת נסעה בנתיב הימני.

אין מחלוקת על חבלות הרוכב (פרו' עמ' 1 ש' 13)

3. תמצית הראיות

בפני בימ"ש 3 עדויות של עדי ראיה לתאונה:

הנאשמת, ע"ת/7 שגיב יוספון וע"ה/1 מנחם חסין.

הרוכב לא זכר בברור נסיבות אירוע התאונה (ראה עדותו פרו' עמ' 13 ש' 9 ונ' 1 ש' 8-12)
עמוד 1

הבוחן (ע"ת/1) משהתייחס לתאונה העיד **"הממצאים לא אומרים לי מי סטה"**. (פרו' עמ' 5, ש' 28). כשציין, **"אני נותן תאוריה כרוכב אופנוע"** (פרו' עמ' 5 ש' 27). עוד העיד הבוחן משנשאל מה עמדו אשר לטענה כי הנאשמת סתה מנתיב נסיעתה ואמר: **"יש עדות של עד שהיה במסלול הנגדי... (ע"ת/7 יר 7)... מתאר את הרכב של הנאשמת... שובר את ההגה ימינה תוך כדי בלימה...."** (פרו' עמ' 6 שו' 1 - 3) וראה גם פרו' עמ' 10 שו' 7 ופרו' עמ' 11 שו' 5 - 6).

ע"ת/7 שגיב יוסיפון, מסר גרסה במשטרה ובבמ"ש לפיה עמד מנגד לכיוון נסיעת הנאשמת והרוכב וראה התאונה. לפי דבריו, הבחין ברוכב עומד בנתיב ימני ו (כיוון הנאשמת) ומשמאלו, רכב אף הוא עומד ואז אומר: **"ראיתי רכב בצבע כהה... שהגיע מהנתיב השמאלי די במהירות ונותן חריקה כדי לא להיכנס ברכב שהיה לפניו והעיף את האופנוע..."**. (פרו' עמ' 22 שו' 24 - 26 וראה גם ת/13 - סקיצה שעשה ע"ת/7).

ע"ה/1 מנחם חסין, העיד כי עמד בצומת מימין כיוון נסיעת הנאשמת והרוכב ואגב כך מבחין ברכב (כיוון הנאשמת), נעצר בנתיב שמאלי **"בצורה קיצונית"** ומוסיף: **"רוכב הקטנוע שהיה מאחוריו, נבהל ובלם גם כן... ממש ברגע האחרון הספיק לעקוף את הרכב שבלם בפתאומיות מימין ונכנס לנתיב הימני... האופנוע סוטה והיא (הנאשמת יר) מגיעה מהנתיב הימני והוא סוטה עוד יותר למרכז... ואז היא פוגעת בו והוא (הרוכב יר) עף מעבר לצומת...."**. (פרו' עמ' 29 שו' 19 - 24).

ע.ה 1 הסביר כי מסר מס' הפאלפון שלו בזירה לנאשמת ולאחר זמן שוחח עימו בוחן משטרה, ששאל אם יוכל לפגוש בו בצומת, העד השיב בחיוב ואולם לא פנו אליו בשנית. (פרו' עמ' 30 שו' 1 - 4).

ע.ה 1 שלל מכל וכל האמור במזכרו של הבוחן (ת/6), לפיו לא ידע ללומר איך התרחשה התאונה וכי הגיע לזירה אחרי אירוע התאונה. (פרו' עמ' 30 שו' 19 - 24).

הנאשמת מסרה את גרסתה במשטרה (ת/12), שעיקרה הרוכב סטה (התפרץ) למסלול נסיעתה, תוך שזגזג משמאל לימין ואז ארעה התאונה (ראה שו' 7 - 15).

בביהמ"ש חזרה הנאשמת על גרסה זו (פרו' עמ' 26 שו' 1 - 16), כאשר בשתי נקודות סתרה הודעתה (האם הרוכב נעצר ואיזה אור היה ברמזור כיוון נסיעתה צהוב או ירוק מהבהבים).

דין

בפני גרסאות שונות, באשר לאופן אירוע התאונה של הנאשמת וע"ה/1 מחד ומאידך של ע"ת/7.

הממצאים הפיזיקאליים שמצא הבוחן אינם "מדברים" והבוחן לא יכול היה לחזק גרסת המאשימה או

ההגנה.

לא ניתן להכריע בין שתי הגרסאות ושתייהן אפשריות.

משכך, מזכה הנאשמת מאשמה שיוחסה לה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בלוד

ניתנה היום, 21/12/20 בהעדר הצדדים

מזכירות לשלוח לצדדים עותק פסה"ד ולבטל המועד אליו נקבע התיק.